Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc

(3 martie)

Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc din Capadocia, Turcia (3 martie/ 22 mai):

https://www.academia.edu/43171050/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Eutropiu_Cleonic_%C5%9Fi_Vasilisc_din_Capadocia_Turcia_3_martie_22_mai_

https://archive.org/details/sf.-eutropiu-cleonic-si-vasilisc_202106

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-eutropiu-cleonic-si-vasilisc-249368672

***

Materiale despre Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Eutropiu,-Cleonic-%C5%9Fi-Vasilisc-(3-mar,-22

https://archive.org/details/@steaemy?query=+Vasilisc

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Vasilisc

&&&

Troparul Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu picioare neudate, trecându-l pedestru Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustiu a biruit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu revărsările cele pline de strălucire ale dumnezeieştii Lumini strălucitori fiind şi cu cununile luptelor voastre cu adevărat fiind luminaţi, sfinţilor cei întocmai la număr cu Preasfânta Treime, pe Aceasta îmblânziţi-o pentru noi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Duhovniceşte găsind în voi răsunet cuvintele dumnezeieşti şi uniţi fiind între voi, mucenicilor, cu legătura păcii aţi biruit înşelăciunea vrăjmaşului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţilor mucenici, cei întocmai la număr cu Preasfânta Treime, arătându-vă că, în credinţa voastră în Sfânta Treime cugetaţi cu adevărat acelaşi lucru, aţi aflat aceeaşi cunună, Sfinţilor mucenici Eutropie, Cleonic şi Vasilisc, bunilor biruitori.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Frumos, mai mult decât fiii oamenilor, Cuvântul cel mai înainte de veci, ieşind din pântecele tău, Stăpână, a şters posomorârea morţii, curată şi ne-a dăruit nouă viaţă veşnică.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfinte mucenice Eutropie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te în Hristos, Sfinte Eutropie, ai fost cu adevărat purtător de biruinţă, precum şi numele te arată, împotriva vrăjmaşilor, mucenice mărite.

Stih: ***Sfinte mucenice Cleonic, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătimind, ai luat cu adevărat strălucirea cea nemuritoare a biruinţei, înţelepte mucenice Cleonic, ca un viteaz fiind pironit pe cruce.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împlătoşându-te cu Crucea, împărăteşte ai surpat închinarea la idoli a elinilor, mărite mucenice Vasilisc, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Liman liniştit şi ancoră cu neputinţă de smuls având, credincioşilor, pe Născătoarea de Dumnezeu, să ne izbăvim din rătăcirea celor cumplite.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea şi scăparea şi întărirea mea, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întemeiaţi fiind pe Piatra adevărului, v-aţi arătat neclintiţi înaintea mulţimii chinurilor, mult pătimitorilor mucenici, dărâmând, cu adevărat, toate întăriturile înşelăciunii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată dorirea voastră ridicând-o către Ziditorul, strânşi fiind în legături şi suferind durere de pe urma rănilor voastre, v-aţi arătat neclintiţi la locul de chinuri, Sfinţilor mucenici: Eutropie, Cleonic şi Vasilisc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind de raze prea frumoase, ca unii care priviţi pe Hristos în faţă, prea lesne aţi suferit, mucenicilor, revărsarea focului, arzând laolaltă pe cei potrivnici.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întinderea păşunii morţii ai oprit, născând pe Hristos, Râul vieţii; pe care roagă-L să stingă cuptorul păcatului sufletului meu, prea curată Maică a milostivirii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumină în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine, cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tăria cugetului vostru aţi zdrobit bârfeala cruzimii chinuitorilor, surpându-le semeţia, mucenicilor prea răbdători.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţi părăsit bunăstarea voastră înfloritoare, ostăşia, bogăţia şi mărirea, bucurându-vă de cele cereşti mai presus decât de cele pământeşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neînfricoşându-vă de cruzimea nebunească a chinuitorilor, aţi îndurat vitejeşte focul, biciuirile, scrijelirile şi chinurile.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru mine îmbrăcându-Se din tine, Cel ce m-a zidit, Născătoare de Dumnezeu, a ieşit în două firi şi într-o Singură Ipostază, fără amestecare fiind cunoscut.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata frăţească a mucenicilor fiind întărită după chinuri îndelungate şi adeverită pe cruce, dumnezeiescul Cleonic a fost încununat cu cunună neveştejită, împreună cu Sfântul mucenic Eutropie.

Stih: ***Sfinte mucenice Vasilisc, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mergând pe calea cea neclintită a muceniciei, deşi a avut picioarele străpunse de piroane, Sfântul Vasilisc a zdrobit capetele demonilor, călcându-le în picioare, mă-ritul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcând din inima ta biserică, ai răsturnat chipul înşelăciunii, arzându-l şi tăindu-ţi-se capul cu sabia, ai primit cununa, Sfinte mucenice Vasilisc, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un trandafir în mijlocul spinilor şi ca pe un crin prea curat şi ca pe o floare din văi aflându-te Mirele, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a Sălăşluit Cu-vântul.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie, cu glas de laudă, Doamne, strigă către Tine Biserica cea curăţită de sângele demonilor cu Sângele cel curs din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea: Luminători luminoşi v-aţi arătat, dumnezeieşti mucenici, cei trei la număr şi cu strălucirile minunilor voastre, luminaţi toată zidirea, alun-gând pururea noaptea cea adâncă a neputinţelor şi rugându-vă lui Hristos Dumne-zeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam, de dorul dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum, după vrednicie, precum a zis Ziditorul celor care pătimesc, dobândind viaţa veşnică, purtătorilor de biruinţă cântaţi: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Moştenind petrecerea tainică cea mai presus de minte şi strălucirea şi cununa, frumuseţea cea veşnică, fără de durere şi plină de bucurie, strigaţi: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În cuptorul chinurilor pătimire răbdând, mucenicilor, neclintit, aţi ars pe slujitorii rătăcirii, strigând: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rupe, Fecioară, zapisul păcatelor mele. Izbăveşte-mă de vătămarea de tot felul şi de năvălirea celui viclean asupra mea, ca să strig ţie: Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână!

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sosit-a acum prăznuirea voastră cea strălucită de peste an, plină de veselie şi de bucurie, sfinţilor; întru care cu dragoste lăudându-vă pe voi cu cântări, Dătătorului de cununi şi Dumnezeu Îi strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumoase sunt rănile voastre, mucenicilor; că v-aţi arătat lui Dumnezeu întocmai ca aurul şi ca piatra preţioasă. Şi cu credinţă închinându-ne vouă, lui Dumnezeu, celui ce v-a întărit pe voi, Îi strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh Domnul.

Izvor nemincinos de daruri s-a dăruit întru Hristos, cu adevărat, mucenicilor; căci pământul cel fără de umezeală aduce roade şi cel fără de apă izvorăşte râuri şi firea

cea lipsită de înţelegere a ajuns înţelegătoare, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul, sălăşluindu-Se în pântecele tău, prea curată, Trup S-a făcut, îndumnezeind firea mea, Stăpână, Dumnezeu cel adevărat, cu nespusa Lui iubire de oameni. Pe care cu credinţă lăudându-L, cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a închis; şi puterea focului au stins-o, cu fapta cea bună încingându-se, tinerii cei iubitori de credinţă, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum văzând în chip lămurit slava Domnului, purtătorilor de cunună, împreună cu cetele celor fără de trup şi cu ale mucenicilor şi ale drepţilor, rugaţi-vă cu căldură pentru noi, mucenicilor, voi cei ce sunteţi trei la număr.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

După vrednicie, sălăşluind cu totul pe Mântuitorul întru voi, v-aţi arătat cetate a lui Dumnezeu, întemeiată pe turnuri dumnezeieşti, Sfinţilor mucenici Eutropie şi Cleonic, împreună cu Sfântul Vasilisc, cugetătorilor de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru credincioşii care săvârşesc pomenirea voastră prea sfântă şi care laudă sfinţitele voastre lupte dumnezeieşti, cereţi de la Dumnezeu, măriţilor mucenici, ca să dăruiască nouă iertare de păcate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu singură te-ai arătat sprijinitoarea şi nădejdea şi mântuirea mea; tu, scăparea şi zidul de apărare şi mângâierea cea dumnezeiască a sufletului meu. Pentru aceasta, de toată osândirea mă scapă, pururea Fecioară.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Treimea mucenicilor a mărturisit înaintea poporului celui mult pe prea slăvita Treime şi pătimind, cu Cetele celor fără de trup s-a numărat. Pe aceştia, astăzi, să-i lăudăm cu credinţă, prăznuind pomenirea lor cea sfinţită şi aducătoare de veselie lumii.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Nădejdea creştinilor, PreaSfântă Fecioară, roagă neîncetat, împreună cu Puterile cele de sus, pe Dumnezeu, pe care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţii noua tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te mărim pe tine.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

O, minune nouă! O, taină înfricoşătoare! A strigat Maica cea prea curată şi cu totul fără prihană, când a văzut pe Domnul întins pe Cruce, Cel ce ţine toate în palma Sa, de judecătorii cei fărădelege ca un osândit la moarte pe Cruce este osândit.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc (3 martie)

După săvârşirea pătimirii şi după mucenicescul sfârşit al Sfântului mucenic Teodor Tiron în cetatea Amasiei, au rămas ţinuţi în temniţă pentru Hristos tovarăşii lui, ostaşi şi prieteni de aproape, Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc, nepotul său.

Ighemonul Puplie, care a muncit pe Sfântul Teodor, pierise, fiind ucis de mânia lui Dumnezeu; şi în locul lui a venit un altul cu numele Asclipiodot, de neam din Frigia, cumplit cu obiceiul şi cu mintea fără de Dumnezeu, făcând multe răutăţi poporului creştin.

Căci îi era dată lui stăpânire asupra creştinilor de la împăratul Maximian (286-305) ca să-i silească la jertfa idolească, iar pe cei ce nu s-ar supune, să-i piardă cu cumplite munci. Acela, şezând la judecată cu sfetnicii săi, a chemat pe Evlasie, păzitorul de cărţi şi i-a poruncit să citească faptele cele petrecute mai înainte ale judecăţii. Deci, citindu-se pătimirea lui Teodor Tiron, toţi s-au minunat de răbdarea acelui bărbat.

Deci a zis ighemonul către Evlasie: "Unde sunt tovarăşii lui Teodor care au fost pomeniţi în această carte?"

Răspuns-a Evlasie: "Sunt păziţi în temniţă împreună cu alţi legaţi".

După aceea ighemonul, văzând capiştea cea arsă de Sfântul Teodor, a necuratei lor zeiţe, ce se numea Ira, "maica zeilor", a răcnit ca un leu asupra tovarăşilor lui Teodor care rămăseseră. Şi îndată a poruncit să trimită ostaşi la temniţă, ca să aducă la el pe Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc.

Eutropiu era frate de o mamă cu Cleonic, de neam din Capadocia, iar Vasilisc era nepot al Sfântului Teodor şi se născuse în Amasia. Iar pentru dragoste, toţi aceşti trei se numeau fraţi. Mergând ostaşii la temniţă, au zis străjerului temniţei: "Dă-ne pe tovarăşii lui Teodor".

Iar acela, intrând înăuntru, a zis către sfinţi: "Sculaţi-vă, iată a venit vremea voastră, pe care ziua şi noaptea cu dorire aţi aşteptat-o, căci vă cheamă ighemonul; dar vă rog să nu mă uitaţi întru bună voastră mărturisire". Acestea le grăia străjerul temniţei, deoarece şi el crezuse că Domnul este cu dânşii, de vreme ce îi vedea ziua şi noaptea rugându-se, cum şi minunile lui Dumnezeu care se făceau; apoi lumina cea negrăită care îi strălucea, şi temniţa care, de multe ori, singură de la sine se deschidea.

Sfinţii, sculându-se, ieşeau cu bucurie; iar ceilalţi care rămâneau legaţi plângeau, căci se lipsesc de tovărăşia Sfinţilor mucenici.

***Sfântul Eutropiu** le-a zis: "Nu plângeţi, fraţii mei, că iarăşi ne vom vedea unul cu altul; ci rugaţi-vă Domnului nostru Iisus Hristos, ca să ne învrednicească să ne sfârşim prin chinuire pentru El, şi să înceteze elineasca închinare, ca astfel să se umple lumea de darul Domnului".*

Aşa mângâind sfinţii pe cei legaţi, au ieşit cu ostaşii. Şi Sfântul Eutropiu, care era foarte frumos la chip şi înţelept în cuvinte, cânta, grăind: ***Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună.*** Şi se făcu glas din cer către dânsul, zicând: "Nu te voi despărţi de fraţii tăi, până ce toţi veţi veni la Teodor şi vă veţi odihni în sânul patriarhului Avraam şi în lumina celor vii".

Fiind aduşi Sfinţii mucenici, stăteau înaintea ighemonului cu feţele luminoase. Şi i-a întrebat ighemonul: "Pentru ce feţele voastre sunt vesele, ca şi cum n-ar fi stat o

vreme aşa de lungă în legăturile temniţei, ci ca după o veselie de toate zilele, aşa sunt de luminoase?"

***Fericitul Eutropiu** a răspuns: "Cu adevărat, ighemoane, în toate zilele ne veseleşte Hristos al nostru, cercetându-ne cu darul Său şi se împlineşte la noi acea scriptură: "Inima veselindu-se, faţa înfloreşte".*

Ighemonul a zis: "Cum îţi este numele?"

Sfântul a zis: "Numele meu cel plăcut este creştin, iar de părinţi sunt numit Eutropiu".

Ighemonul, momindu-l, i-a zis: "Cu adevărat, te văd nobil la obicei şi la chip frumos, şi, precum mi se pare, mulţi ani ai învăţat filosofia".

Sfântul a răspuns: "În duhovniceasca filosofie m-am deprins de la Domnul meu Iisus Hristos, spre care am nădejde că poate să mă facă şi acum înţelept în răspunsuri împotriva întrebărilor voastre".

Zis-a ighemonul: "Ascultă-mă, Eutropiu. Încredinţează pe cei ce sunt cu tine să se supună poruncii împărăteşti şi să aducă jertfe zeilor. Iar eu voi scrie despre tine la împăraţi şi aceia te vor pune voievod şi-ţi vor da în stăpânire această ţară şi ca pe un domn al ţării te vor cinsti; cu multe bogăţii te vor îmbogăţi şi cu adevărat cu lucrul vei cunoaşte că este bine a asculta pe împăraţi şi a te supune poruncii acelora. Iar dacă acestor cuvinte ale mele nu te încredinţezi, apoi trupul tău, sfărâmându-l în bucăţi, îl voi arunca la câini şi la fiare, spre mâncare; iar rămăşiţele oaselor tale cu foc le voi arde şi praful îl voi arunca în râu. Şi să nu socoteşti că trupul tău, luându-l creştinii, îl vor unge cu mir ca pe un sfânt. Deci, supune-te şi jertfeşte zeilor sau măcar spune înaintea poporului că te supui şi voieşti a jertfi, pentru că toţi caută la tine, luând aminte la învoirea ta cea de la sfârşit. Nu întoarce de la zei pe cei ce voiesc să le aducă jertfe, ca să nu aduci hule asupra ta. Iar dacă continui să huleşti vom aduce asupra ta şi asupra celor ce sunt cu tine, munci necinstite şi cumplite".

***Sfântul Eutropiu** a răspuns ighemonului, zicând: "Încetează a bârfi unele ca acestea, fiule al diavolului şi moştenitor al gheenei. Încetează de a amăgi pe slugile lui Dumnezeu, vrăjmaş al lui Dumnezeu, izgonitule din veşnicile bunătăţi, lipsitule din moştenirea Raiului, legatule veşnic al iadului celui mai de jos. Încetează de a grăi cele necuvioase, gunoiule, zidule şi îngrădire a lucrurilor celor bune, iar de lucruri rele povăţuitor şi începător de înşelăciune. Şi ce îţi voi*

zice mai mult, nu ştiu. Vicleanule om, îmi făgăduieşti vremelnică cinste şi bogăţii care rămân aici. Ce folos am din acelea, care sunt începătura desfătărilor celor vătămătoare de suflet, maică a înfrumuseţării şi a desfrânării, pricina jertfirii şi a uciderii şi rădăcină a tuturor răutăţilor? Ce folos a aflat din bogăţiile pământeşti şi din cinste Puplie, cel ce a fost ighemon mai înainte de tine, care a muncit pe Sfântul Teodor şi care este îngropat acum sub pământ în iad, în focul nestins şi între viermii neadormiţi? Dar şi asupra ta nu va zăbovi a veni mânia lui Dumnezeu, care te va pierde de pe pământ, păgânule în fărădelege. Şi încă mă îngrozeşti cu munci cumplite, cu sabie, cu foc şi cu fiare? Dar nu nădăjdui, o, nebunule, că mă vei înfricoşa cu îngroziri şi mă vei sili cu răni spre nedumnezeire. Pentru că a pătimi pentru Hristos, Dumnezeul meu, îmi este cel mai dorit lucru, mai mult decât toate doririle, de vreme ce Acela ne este nouă bogăţie, cinste, putere şi slavă; şi nu ne depărtăm de El, nici eu şi nici aceşti fraţi ai mei. Ci vom răbda pentru Mântuitorul nostru, Care este Începătorul vieţii, adevăratul voievod nebiruit, Care izbăveşte pe cel ce-L cheamă din multe ispite şi Care şi pe noi are putere a ne izbăvi din mâinile tale".

Acestea auzindu-le ighemonul, s-a umplut de mânie şi a poruncit să-l bată peste gură pe sfântul, zicându-i: "Necuviinciosule, eşti chemat să aduci jertfă zeilor, iar nu să ne ocărăşti". Şi, începând a-l bate tare, îndată s-au uscat mâinile celor ce-l băteau. Iar cele ce se făceau şi se grăiau la acea întrebare de judecată, toate se scriau din porunca ighemonului. Apoi, văzând scriitorii uscarea mâinilor celor ce băteau, s-au înspăimântat şi au lăsat scrierea. Iar un oarecare dintre credincioşi stătea în popor şi scria.

Deci a zis ighemonul către mucenic: "Te vei închina zeilor, ca să fii viu? Sau, neînchinându-te, voieşti ca îndată să te dau morţii?"

Răspuns-a Sfântul Eutropiu: "Nu mă voi închina nesimţitorilor zei, precum faci tu, fiind nesimţitor, ci mă voi închina Dumnezeului meu şi Aceluia Îi voi aduce jertfă de laudă, care este rodul buzelor mele. Căci Însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, grăieşte prin gura lui David: Idolii neamurilor argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti, gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea, mâini au şi nu vor pipăi, picioare şi toate mădularele asemănării omeneşti le au nesimţitoare. Drept aceea, adaugă: Asemenea lor să fie, cei ce îi fac pe ei şi toţi cei ce nădăjduiesc spre dânşii. Deci tu, fiind orb şi surd, voieşti să mă atragi şi pe mine într-aceeaşi pierzare? Dar eu nu mă voi depărta de la Domnul meu Iisus Hristos".

Ighemonul a zis către Sfinţii Cleonic şi Vasilisc: "Voi, ce ziceţi? Aduceţi jertfe zeilor, ca să fiţi vii? Sau voiţi ca, împreună cu Eutropiu, în aceleaşi munci să cădeţi?"

Iar Sfinţii Cleonic şi Vasilisc au răspuns: "Precum crede fratele nostru Eutropiu, cel întărit pe piatra credinţei în Iisus Hristos, astfel şi noi credem şi ne întărim în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh. Şi, precum Eutropiu pătimeşte pentru Hristos, aşa şi noi împreună cu dânsul, voim a pătimi. Că nu va putea diavolul să ne despartă pe noi, pe care ne-a însoţit Hristos cu Sfânta credinţă şi cu dragostea Sa. Căci precum o sfoară, fiind împletită în trei, nu se rupe, astfel şi noi, aceşti trei, vom rămâne tari. Şi, precum Preasfânta Treime este nedespărţită, asemenea şi noi suntem nedes-părţiţi cu credinţa şi nedeosebiţi cu dragostea. Deci, grăbeşte să ne munceşti pe noi cu munci mai mari, pentru că mergem la chemarea Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia tu îi eşti vrăjmaş".

Acestea zicând ei, ighemonul a poruncit ca pe fiecare să-l întindă câte patru ostaşi şi să-l bată cu vine crude, fără cruţare; şi atât de mult au fost bătuţi sfinţii, încât carnea lor şi sângele cădeau pe pământ. Iar ei, răbdând cu vitejie, se rugau lui Dumnezeu. Şi puteai vedea cumplita muncă; iar răbdătorii de chinuri, cu ajutorul lui Hristos, se arătau ca şi cum nimic n-au pătimit.

Sfântul Eutropiu grăia în rugăciunea sa: "Dumnezeule, Atotţiitorule, Preabunule şi milostive, nu ne trece cu vederea. Stăpâne, Cel ce mântuieşti pe cei drepţi şi sprijineşti pe cei păcătoşi; Cel ce întorci pe cei necredincioşi şi îndreptezi pe cei îndărătnici; Cel ce mântuieşti pe cei înţelepţi şi înveţi pe cei fără de minte, Tu, Cel ce ai legat pe diavolul şi ai dezlegat pe om; Ajutătorule al celor ce sunt în legături şi în munci; Izvorule al bunătăţii şi Mântuitorul sufletelor noastre; Începătorule al pătimirilor şi Dătătorule de răbdare bărbătească în chinuri; dă-ne răbdare în rănile acestea, pentru cununa mucenicească cea desăvârşită şi vino spre ajutorul nostru, precum ai venit şi la robul Tău Teodor şi i-ai ajutat. Arată oamenilor răutatea diavolului şi a Ta bunătate; iar prin ajutorul Tău cel întru tot puternic, arată aceasta tuturor, cum că noi cu adevărat pe Tine Unul Te avem Împăratul nostru, Iisuse Hristoase şi Ţie Unuia ne închinăm, slăvindu-Te pe Tine cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci". Iar Sfântul Cleonic cu Vasilisc au zis: "Amin!"

Şi îndată s-a făcut cutremur mare, încât s-a cutremurat tot divanul; şi cei ce cădeau obosiţi şi înspăimântaţi s-au depărtat, iar sfinţii au fost dezlegaţi cu mână nevăzută şi stăteau întregi. ***Şi li s-a arătat lor Domnul împreună cu îngerii şi cu Sfântul Teodor.***

Şi a zis Sfântul Eutropiu către Domnul: "Te laud pe Tine, Stăpânul meu, Hristoase, că aşa degrabă m-ai auzit. Dar cine sunt eu, ca Domnul meu să vină la mine?"

Şi iarăşi Sfântul Eutropiu a zis către Sfinţii Cleonic şi Vasilisc: "Vedeţi că Împăratul nostru Iisus Hristos, stă cu Sfântul Teodor în multă slavă?"

Şi au zis: "Îl vedem".

Iar Sfântul Teodor, cel ce s-a arătat cu Domnul, a zis: "Frate Eutropiu, s-a auzit rugăciunea ta şi iată Mântuitorul a venit întru ajutorul vostru, ca încredinţaţi să fiţi pentru veşnica viaţă".

Şi a grăit către dânşii Însuşi Domnul: "Când vă muncea pe voi, acolo am stat şi Eu înaintea feţii voastre, căutând la pătimirea voastră. Şi, de vreme ce începătura muceniciei cu bărbăţie aţi răbdat-o, de aceea vă voi fi vouă ajutor, până ce veţi săvârşi nevoinţa voastră şi se vor scrie numele voastre în cartea vieţii". Astfel zicând, Domnul S-a făcut nevăzut, împreună cu Sfântul Teodor.

Iar ostaşii care munceau pe sfinţi, au strigat către ighemon: "Ne rugăm ţie, stăpâne, scapă-ne de lucrul acesta, căci noi nu putem să muncim mai mult pe oamenii aceştia".

Zis-a ighemonul, arătând cu degetul spre sfinţi: "Iată, vrăjitorii aceştia fac o năluci-cire oarecare şi înfricoşează pe ostaşi".

Iar mulţi din popor, care se învredniciseră vedeniei celei dumnezeieşti, strigau către ighemon, zicând: "Nu sunt năluciri, nici vrăjitorii, ci Dumnezeul creştinesc ajută robilor Săi! Căci noi am văzut viu pe Împăratul Hristos şi pe Teodor cel ce a murit demult şi am auzit glas îngeresc!"

Ighemonul a răspuns: "Eu nimic n-am văzut şi nici n-am auzit vreun glas".

A zis către dânsul Sfântul Eutropiu: "Bine zici, că n-ai văzut dumnezeiasca arătare, nici n-ai auzit cereştile glasuri, pentru că nu vezi cu ochii cei sufleteşti; căci diavolul, domnul veacului acestuia, ţi-a orbit inima ta. Se împlineşte cu tine proorocia lui Isaia, care zice: Cu urechile sale greu a auzit şi ochii săi şi-a închis".

Acestea auzindu-le ighemonul şi văzând poporul tulburat, a poruncit să lege pe sfinţi şi să-i ducă în temniţă. Intrând acolo Sfinţii mucenici, s-au bucurat cei legaţi, văzându-i pe dânşii, şi au cântat pătimitorii lui Hristos, grăind: Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Mâncând ighemonul într-acea zi cu sfetnicii săi, grăia cu dânşii: "Ce vom face oamenilor acelora, nu ştiu? Căci toată cetatea se tulbură printr-înşii. Vouă ce vi se pare?"

Iar unul din sfetnici a zis: "Ucide-i pe ei degrabă, rogu-mă ţie; căci de vei întârzia a-i pierde pe dânşii, apoi toată cetatea se va depărta de la zei şi se va duce în urma lor! Mai ales pe Eutropiu, care este mai limbut, nu-l lăsa atât să vorbească".

Iar ighemonul a zis: "Acum şi cu rugăminte şi cu îngroziri l-am sfătuit pe el spre închinarea zeilor, iar el a hulit şi pe zei şi pe împăratul, şi pe mine m-a defăimat. Să-l mai chemăm singur şi cu rugăminte să-l încredinţăm. Şi, de ne va asculta, vom da mulţumită milostivilor zei; iar de nu, apoi desăvârşit îl vom da pe el morţii".

Aceasta zicând, îndată a trimis ostaşi ca să aducă la dânsul pe Eutropiu din temniţă. Şi, intrând Sfântul Eutropiu la ighemon pe când prânzea, i-a zis ighemonul: "Voieşti ca pe tine singur să te duc cu cinste în locaşul zeilor noştri şi să le aduci jertfe?"

***Sfântul Eutropiu** a răspuns: "Viu este Domnul Dumnezeul meu, că nici prin cuget nu-mi trece să mă depărtez de la credinţa lui Hristos, cea întărită pe neclintita piatră".*

Şi poruncea ighemonul mucenicului să şadă împreună cu cei ce prânzesc, dar el nu voia. Şi iarăşi îi ziceau cei ce şedeau: "Şezi, Eutropie, împreună cu noi, de mănâncă şi bea şi ascultă pe voievod".

Sfântul a răspuns: "Să nu-mi fie mie, robul lui Hristos, să şed împreună cu necuraţii, pentru că grăieşte proorocul David: Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi pe scaunul pierzătorilor n-a şezut. Şi iarăşi: N-am şezut în adunarea deşertăciunii şi nu voi intra cu călcătorii de lege. Şi iarăşi, alt prooroc vesteşte: Ieşiţi din mijlocul lor şi vă deosebiţi, grăieşte Domnul. Să nu vă atingeţi de necurăţia lor, că Eu vă voi primi pe voi. Şi Scriptura grăieşte iarăşi: "Cel ce umblă cu sfinţii, se va sfinţi, iar cel ce umblă cu necuraţii, este părtaş al lor".

Ighemonul a zis: "Erai mai bun la obicei mai înainte, Eutropiu, iar acum te arăţi a fi rău cu obiceiul".

Sfântul răspunse: ***"Nu sunt rău cu obiceiul, dar păzesc poruncile lui Dumnezeu pentru că, dacă tu te sârguieşti a păzi poruncile împăraţilor pământeşti, cu atât mai mult eu, slujind Împăratului Cel ceresc şi fără de moarte, mă sârguiesc a-I păzi poruncile".***

Ighemonul zise: "Tu, împreună cu mine, fără tovarăşii tăi, să aduci dimineaţă jertfe zeilor, ca poporul, văzându-te că te închini zeilor, să se încredinţeze spre a nu se depărta de la dânşii, ci să-i cinstească cu jertfe".

Sfântul Eutropiu răspunse: "Necredinciosule, voieşti ca în turma lui Hristos să fiu povăţuitor al pierzării? Să nu fie una ca aceea, pentru că grăieşte Domnul meu: De va sminti cineva pe unul din cei mici, care cred în Mine, mai bine este să-şi lege o piatră de moară de grumazi şi să se înece în adâncul mării. Şi iarăşi zice: Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona, căci ce împărtăşire este luminii cu întunericul? Sau ce legătură are Biserica lui Dumnezeu cu idolii?"

Acestea auzindu-le ighemonul, a poruncit să aducă înaintea lui aur şi haine de multe feluri şi de mare preţ, iar argint o sută cincizeci de litre. Şi a zis: "Mă jur pe toţi zeii şi pe dragostea nebiruiţilor împăraţi, că ţi le voi da ţie pe acestea şi mai multe decât acestea, numai să zici dimineaţă către popor: "M-am plecat ighemonului!" Iar după aceea, roagă-te Dumnezeului tău precum voieşti şi primeşte toate acestea".

Sfântul Eutropiu a zis: "Viclene înşelător şi şarpe rău, nu vei ispiti pe robul lui Dumnezeu, pentru că scris este: Ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul îşi va pierde? Sau: Ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Precum fratele tău Iuda, iubind argintul, şi-a pierdut sufletul, aşa vei pieri şi tu cu dânsul! Dar ce întârzii de nu ne ucizi? Căci să ştii, că nimic nu ne va despărţi de dragostea lui Hristos!"

Ighemonul, luptându-se cu dânsul în cuvinte multă vreme şi momindu-l, apoi văzând pe mucenic că nu i se supune nicidecum, ci mai rău îl ocărăşte şi pe zei îi necinsteşte, fiind noaptea pe la cântatul cocoşilor şi vreme de odihnă, a zis către slugi: "Duceţi pe Eutropiu în temniţă şi-l legaţi împreună cu soţii lui, căci lucrul cel rău nu se va schimba niciodată şi nu poate a fi bun".

Sfântul ieşind, grăia către ighemon: "Răsad al vicleşugului, care nu faci rod al dreptăţii, vei fi degrabă tăiat şi în foc aruncat! În tine, pământule, grâul nu va creşte, ci numai neghine şi spini, deoarece sufletul tău l-a dobândit satana şi a semănat într-însul seminţele sale cele rele!" Şi zicând acestea, s-a dus.

Intrând în temniţă, a găsit pe Sfinţii Cleonic şi Vasilisc rugându-se cu genunchii plecaţi şi toată noaptea s-au rugat pentru dânsul.

Deci, făcându-se dimineaţă, ighemonul a voit să aducă jertfă la zei cu tot poporul; şi a poruncit crainicului să strige, ca să se adune tot poporul în capiştea Artemidei cu jertfe. Apoi adunându-se poporul, a venit şi ighemonul, fiind aduşi şi Sfinţii mucenici Eutropiu, Cleonic şi Vasilisc, după porunca ighemonului. Şi, săvârşindu-se închinarea la idoli de toţi cei ce erau acolo, căci unii aduceau tămâie spre jertfă, iar alţii vite necuvântătoare, ighemonul a zis: "Eutropiu, apropie-te împreună cu tovarăşii tăi şi jertfeşte zeilor ca să nu mori rău".

Iar Sfântul Eutropiu cu prietenii săi au început a grăi: "Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule şi veşnice, Cel ce eşti Preacurat, neschimbat, Care în cer locuieşti şi pe pământ Te slăveşti, Cel ce ai întărit cerul, ai întemeiat pământul, ai făcut munţii, Cel ce numeri mulţimea stelelor şi le chemi pe nume, luminează-ne şi pe noi din înălţimea Ta; Cel ce ai izbăvit odată pe sfinţii tăi, pe cei trei tineri, din cuptorul Babilonului şi ai mântuit pe Sfântul Daniil din gurile leilor; Cel ce ai eliberat de la moarte pe roaba Ta Susana şi pe Sfânta Tecla ai păzit-o de foc şi de fiare; Cel ce ai fost cu Sfântul Teodor în pătimirile lui; Tu fii împreună şi cu noi şi, venind la locul acesta, arată-Ţi puterea şi pierde toată elineasca îndrăcire; fă ca în locul acesta creştinii să-Ţi aducă jertfe fără de sânge, Ţie, adevăratul Dumnezeu, că Tu eşti Părinte al Domnului nostru Iisus Hristos şi Ţie se cuvine slavă, Unuia născut Fiului Tău şi Sfântului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin".

Zicând acestea sfinţii, s-a făcut tunet şi cutremur mare, încât şi temelia capiştei s-a clătinat, şi au fugit toţi de la capişte împreună cu ighemonul, fiind cuprinşi de mare frică, ca să nu moară, iar idolul Artemidei a căzut şi s-a sfărâmat în mici bucăţi. În acel cutremur s-a auzit glas de sus, grăind către sfinţi: "S-au auzit rugăciunile voastre. De acum locul acesta va fi biserică de rugăciune a creştinilor". Şi se veseleau sfinţii întru Domnul.

Potolindu-se cutremurul, toţi, după un ceas lăsând frica, s-au întors şi, stând la judecată, scrâşneau din dinţi asupra sfinţilor. Apoi a poruncit să se aducă pucioasă şi smoală, pe care să le fiarbă în trei căldări şi să le toarne peste trupurile

mucenicilor. Şi a poruncit să înfigă în pământ nişte pari tari şi să pună în ei pe sfinţi. Să le răstignească mâinile, legându-le de pari, una de un par şi alta de altul.

Făcându-se aceasta şi fierbând căldările mult, Sfântul Cleonic a grăit către Sfântul Eutropiu: "Să ne rugăm lui Dumnezeu, frate, că mare nevoie ne stă astăzi înainte!"

Şi s-au rugat, grăind: "Doamne, Iisuse Hristoase, acum vino în ajutorul nostru şi arată puterea Ta, căci puterea noastră este slabă! Tu ne întăreşte în răbdarea muncii acesteia".

Şi au adus slugile căldările ce fierbeau cu smoală şi cu pucioasă, ţinându-le cu mâinile de torţile de fier.

Iar Sfântul Eutropie a zis către slugi: "Domnul să întoarcă lucrul vostru asupra voastră". Acestea zicând, îndată, cu puterea lui Dumnezeu, şi-au dezlegat ucenicii mâinile de la pari şi, singuri luând cu mâinile lor căldările ce fierbeau, le-au turnat peste piepturile lor; şi, vărsându-se smoala de pe trupurile lor pe pământ, curgea ca apa pe marmură; şi, întorcându-se asupra slugilor, i-au ars pe dânşii până la oase, dar sfinţii n-au avut nici o vătămare. Aceasta văzând-o ighemonul, se mira mult şi se înspăimântă, încât vrajă creştină o socotea.

După aceea a poruncit la alte slugi cu unghii de fier să îi strujească şi cu muştar amestecat cu sare şi cu oţet să le ude rănile lor, iar sfinţii răbdau toate acestea cu vitejie.

Şi Sfântul Eutropie, fiind în munci, a grăit către ighemon: "Necuratule şi urâtule în faţa slavei lui Dumnezeu, îngrijeşte-te de mai mari munci, pentru ca mai multă pătimire, şi mai mari cununi să luăm de la Stăpânul nostru!"

Cu aceste cuvinte mai mult se întărita tiranul şi poruncea slugilor să-i muncească şi mai aspru.

Iar sfinţii grăiau: "Sârguieşte-te, întru tot, necuratule, ca să ne izbăveşti din faţa ta; căci dorim ca izbăvindu-ne de tine, să vedem faţa Dumnezeului nostru Iisus Hristos".

Astfel fiind munciţi sfinţii multă vreme şi sfârşindu-se acum ziua, ighemonul a poruncit să-i arunce iarăşi în temniţă şi să-i pună în obezi.

Iar sfinţii se rugau în temniţă, zicând: ***"Doamne Iisuse Hristoase, nu ne lăsa pe noi, până ce vom trece viforul chinuirii, până vom scăpa de pierzătorul acesta ighemon şi vom ajunge la limanul cel lin, unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare".***

Astfel rugându-se ei, la miezul nopţii li S-a arătat Domnul, zicându-le: "Amin, grăiesc vouă! De vreme ce v-aţi dat pentru Mine la moarte, veţi lua veşnică viaţă împreună cu sfinţii". Cu o cercetare ca aceasta a Domnului fiind mângâiaţi mucenicii, s-au întărit şi mai mult cu credinţa.

Făcându-se dimineaţă, a venit iarăşi ighemonul la judecată şi, punând înainte pe sfinţi, le-a zis: "V-aţi învăţat a vă închina şi a aduce jertfe zeilor? Sau voiţi a muri rău?"

A răspuns Sfântul Eutropiu: "Oare n-ai auzit de la noi de multe ori, o, pierzătorule întunecat, orbule şi nesimţitorule, cum că nu ne vom închina, nici vom aduce jertfe surzilor şi muţilor diavoli?"

Aceasta auzind-o ighemonul, a osândit pe Sfântul Eutropiu împreună cu Sfântului Cleonic la răstignire, dând asupra lor o hotărâre ca aceasta: "Pe Eutropiu, dascălul vrăjitorilor, şi împreună cu dânsul şi pe alt vrăjitor, anume Cleonic, care n-au ascultat de porunca marilor împăraţi, ci au mărturisit creştinească credinţă, porunceşte alesul divan să-i răstignească, iar Vasilisc cu ceilalţi legaţi, să mai fie ţinuţi în temniţă".

Acestea auzindu-le Sfântul Vasilisc, a strigat către ighemon: "Dă şi pentru mine hotărâre spre moarte, căci nu voiesc să rămân fără tovarăşii mei, ci cu dânşii să mor şi doresc ca împreună să stau înaintea lui Hristos, Dumnezeul nostru".

Zis-a ighemonul: "Jur pe zeii mei, deoarece aţi făcut între voi înţelegere ca să nu vă lăsaţi unul de altul, de aceea nu vă voi pierde pe toţi trei odată, ca astfel să se strice legătura voastră şi să nu vi se îndeplinească dorinţa ce aţi avut".

Iar Sfântul Eutropiu a zis: "Cu adevărat, eşti mai sălbatic decât toate fiarele şi mai vârtos decât toţi cei necuvântători, tu eşti necuvântător, cel ce desparţi însoţirea cea bună, care este nedespărţită cu dragostea şi cu credinţa. Dar îţi va răsplăti ţie degrabă Dumnezeu şi vor înflori florile cele pline de dar şi vor da rod Bisericii lui Dumnezeu".

Acestea zicându-le Sfântul Eutropiu, a fost scos cu Sfântul Cleonic din cetate, unde erau cruci pregătite pentru dânşii. Şi toată cetatea venea după dânşii, nu numai creştinii, ci şi elinii.

Văzându-şi sfinţii mucenici crucile, au zis: "Doamne, Dumnezeul nostru, Iisuse Hristoase, Te lăudăm şi-Ţi mulţumim că ne-ai făcut pe noi a fi vrednici de moarte pe cruce şi ne-ai asemănat pe noi răstignirii Tale celei de voie! Deci, învredniceşte-ne de cununa dreptăţii, ca împreună cu Tine pătimind, cu Tine să ne şi prea mărim, întru Împărăţia Ta! Însă ne rugăm Ţie şi pentru Sfânta Biserică Ta, alinează viforul păgânilor celor ce se scoală asupra robilor Tăi şi dăruieşte de acum pace neamului creştinesc!"

Astfel rugându-se sfinţii, i-au răstignit ostaşii pe crucile lor. Şi s-a făcut glas din cer către pătimitorii pentru Hristos, chemându-i pe dânşii întru odihna veşnică.

Iar Sfinţii mucenici Eutropiu şi Cleonic, cu rugăciune şi-au dat sufletele lor în ziua a treia a lunii lui martie.

După aceasta doi cucernici bărbaţi din Amasia, cetăţenii Conit şi Velonic, au rugat pe ighemon ca să le dea voie să ia trupurile mucenicilor, şi nu i-a oprit pe dânşii ighemonul. Deci a luat Velonic trupul Sfântului Eutropiu şi, ungându-l cu mir, l-a dus cu cinste la un sat al său, departe ca la optsprezece stadii de la cetate. Iar trupul Sfântului Cleonic l-a luat Conit şi, ungându-l cu miruri, l-a dus cu cinste la satul ce se numea Chima. Şi se săvârşeau la locurile acelea vindecări la mormintele mucenicilor, întru slava lui Dumnezeu.

Iar Sfântul Vasilisc, rămânând închis în temniţă, a petrecut în legături vreme destulă. După aceea, pierind ighemonul Asclipiodot şi după dânsul punându-se Agripa, cu sabia a fost tăiat şi Sfântul Vasilisc în douăzeci şi două de zile ale lunii mai, în care se cinsteşte pomenirea lui, întru slava lui Hristos Dumnezeul nostru, cel slăvit împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci. Amin.